

Lovforslaget sættes til forhandling.

Bomholt: Det lovforslag, som blev fremsat sidste forår, var noget løst i fugerne. Den anden udgave af forslaget er mere gennemarbejdet, omend ikke fuldt tilfredsstillende. Det var mit håb, at ministeren i løbet af sommeren 1951 ville have fået en dag tilovers til at give forslaget en brugelig form, så det kunne fremsættes straks ved samlingens begyndelse. Det lykkedes ikke, skønt det ellers ligger til den højtærede minister at fremskynde tingene kraftigt, og det beklager jeg meget. Der er herved sket en unødigt forsinkelse, og jeg forstår godt, at den studerende ungdom efterhånden føler sig utålmodig.

De socialdemokratiske studenter har gennem studentereorganisationen „Frit Forum“ sendt en skriftlig henvendelse til ministeren, dateret den 22. december 1951, og heri udtalt forundring og skuffelse over den sendrægtighed, der har præget den højtærede ministers handlemåde. Det hedder i henvendelsen — med den højtærede formands tilladelse citerer jeg—:

„Såvidt det er os bekendt, er der nu henlagt et beløb på ca. 8 mill. kr. til det omtalte formål, og som allerede nævnt er den studerende ungdom forbavset og skuffet over, at De, hr. minister, som selv gennem en lang årrække har haft forbindelse med universitetet og kender de vanskelige vilkår, hvorunder store dele af den studerende ungdom lever, ikke har fremmet den omtalte lovgivning.

Vor organisation, hvis medlemmer væsentlig består af unge ubemidlede studerende, beklager meget og finder det urimeligt, at der tre måneder efter rigsdagssamlingens begyndelse endnu ikke er fremsat forslag om studiefonden. Inden et eventuelt lovforslag bliver fremsat, behandlet i rigsdagen og — forhåbentligt — vedtaget, vil der gå en rum tid. Derefter skal ansøgninger indkaldes og behandles. Tiden går, medens ungdommen må vente.

Vi henstiller indtrængende, at der snart fremsættes lovforslag, således at den studerende ungdom kan få de hårdt tiltrængte låne- og legatmuligheder, som loven af 1948 stiller den i udsigt.“

Ved den skete forsinkelse er ikke ubetydelige beløb gået tabt, beløb, der kunne være kommet den fattigste del af den studerende ungdom tilgode. Den 1. oktober 1950 overførtes der fra tipsmidlerne 5½ mill. kr. til finansministeriet til den pågældende fond. Dette beløb er sidste år yderligere forøget

med vistnok 3,8 mill. kr. Betænkningen indeholder ikke meddelelse af nogen art vedrørende økonomien, så jeg kan altså ikke være helt vis på, at tallet er rigtigt. Hvis det er rigtigt, giver det et samlet grundbeløb på mere end 9 mill. kr. Hvorfor indeholder lovforslaget forresten ikke et ord om de forhåndenværende beløb? De meget store beløb er standset på en mellemstation, de er indgået i mellemregningen med finanshovedbogholderiet og forrentes i lighed med tilsvarende beløb med 3½ pct. Hvis fonden var blevet oprettet, kunne beløbet have været anbragt i obligationer, der ville have indbragt mindst 5 pct. Den faktiske rente er for adskillige papirers vedkommende i dag mindst 5½ pct. op til 6 pct., og selvom man regner meget forsigtigt, er det beløb, der her er gået tabt, på mindst 200 000 kr. Er det ikke urimeligt? Mange legatstiftelser ville være lykkelige, hvis de var i stand til at udbetale 200 000 kr. i legater. Må jeg spørge den højtærede minister: Har ministeren forhandlet med finansministeren om muligheden for at få de 3½ pct. forhøjet til f. eks. 5 pct.? Har den højtærede minister taget et initiativ på dette område? I så fald, hvad er finansministerens svar? Såvidt jeg har forstået, har finansudvalget behandlet spørgsmålet, jeg ved ikke med hvilken myndigelse, og jeg ved heller ikke med hvilket resultat. Jeg ved nok, at en sparekasserente med 3 måneders opsigelse almindeligvis fikseres til 3½ pct. Der er ikke her noget at bebrejde finansministeriet, men det er på den anden side dybt beklageligt, hvis et så stort beløb, som det, der her er tale om, for altid er gået tabt for de studerende. Skulle det trods alt være muligt af hensyn til formålet at opnå en højere rente fra finansministeriet, så at den skete forsinkelse ikke skal betales for dyrt?

Som forholdene ligger, må en lovmæssig ordning gennemføres og gennemføres omgående. Det ville være utilgiveligt, om rigsdagen handlede med samme nonchalance som den højtærede minister og lod tingene gå deres skæve gang. Der må gives besked, og vi kan ikke nøjes med at stille renterne til rådighed. Når grundkapitalen forhøjes i det tempo, der her er tale om, er det fuldt forsvarligt at skære et beløb af til uddeling allerede nu. Jeg foreslår, at der foruden renterne stilles en kapital på 1½ mill. kr. til rådighed til legater at fordele i de nærmest kommende år. Tidens vilkår kan næppe forme sig vanskeligere for de unge end nu. Det er ikke arbejderbørnene alene, der mærker tidens tryk, det er ikke arbejderhjemmene alene, det er også embedsmandshjem-